

INFORMACE Z Ú ADU

Výběr ze zasedání Rady obce Šumvald ze dne 29. 10. 2009

- ➔ RO Šumvald schvaluje Dodatek ke smlouvě o výpůjčce, uzavřené dne 29. 11. 2002 mezi Obcí Šumvald a Mateřskou školou Šumvald.
- ➔ RO Šumvald schvaluje Dodatek č. 6 zřizovací listiny Základní školy Šumvald, okres Olomouc, příspěvkové organizace podle novely zákona č. 250/2000 Sb. , o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, provedené zákonem č. 477/2008 Sb.
- ➔ RO Šumvald schvaluje Dodatek č. 7 zřizovací listiny Mateřské školy Šumvald, okres Olomouc, příspěvkové organizace podle novely zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, provedené zákonem č. 477/2008 Sb.
- ➔ RO Šumvald schvaluje Rozpočtové opatření na rok 2009 č. 8/09 o poskytnutí příspěvku z Olomouckého kraje na zajištění akceschopnosti jednotek sborů dobrovolných hasičů ve výši 20.000,- Kč.
- ➔ RO Šumvald bere na vědomí informaci o rozšíření obvodu pozemkové úpravy Horní Sukolom o pozemky v k.ú. Šumvald, místní část Medeče.

(vedení obce)

Napojování na kanalizaci

Upozorňujeme občany, kteří **doposud nemají** své nemovitosti napojeny na kanalizační řád s čistírnou odpadních vod, že budou muset od ledna následujícího roku předložit doklad o těsnosti odpadních jímek a potvrzení o vývozu a likvidaci odpadních vod firmou, která je k této činnosti odborně způsobilá. V případě nepředložení těchto dokladů budou uplatněny finanční sankce.

(vedení obce)

Nová dětská hřiště a odpočinkové plochy

V průběhu srpna a září probíhaly stavební a parkové úpravy na 2 lokalitách v Šumvaldě (u Blahákova hostince, zahrada za mateřskou školou) a na 1 lokalitě v Břevenci (u hasičské zbrojnice). Záměrem obce bylo vybudování dětských hřišť a odpočinkových ploch zejména pro malé děti s dozorem dospělé osoby. Odpočinkových ploch (posezení na lavičkách v příjemném parkovém prostředí) může samozřejmě využívat i starší a dospívající mládež, nicméně herní sestavy nebyly pro tuto věkovou kategorii navrženy. Vedení obce si tento problém uvědomilo a připravuje projekt pro vyžití starších dětí a dospívající mládeže, stejně jako další projekt dětského hřiště, které bude určeno široké veřejnosti. Ale vraťme se zpět k dětským hřištím.

Z důvodu nutnosti dodržovat přísnější hygienické normy slouží hřiště za mateřskou školou především dětem navštěvujícím tuto instituci. Užívat hřiště mohou i děti z mateřského centra Delfinek za dozoru dospělé dohlížející osoby – z tohoto důvodu je hřiště oploceno a uzamčeno.

Ostatní lokality – u Blahákova hostince v Šumvaldě nebo u hasičské zbrojnice v Břevenci, jsou určeny pro více věkových kategorií za podmínek dodržení zásad slušného chování – udržování pořádku, čistoty a bezpečnosti. Žádáme proto především starší a dospívající děti, aby chránily prostory i vybavení hřiště a neničily či nezneužívaly hřiště k jinému účelu. Apelujeme také na zdržení se nadměrného hluku, aby nedocházelo k obtěžování občanů v sousedství a na užívání herních prvků s přihlédnutím na věkové kategorie, pro které jsou prvky navrženy.

(vedení obce)

SPOLE ENSKÁ RUBRIKA**V listopadu oslaví významné životní jubileum tito občané Šumvald**

Krestýnová Ludmila, č. 14	25. 11.	89 roků	ing. Horáková Jarmila, č. 145	7. 11.	66 roků
Hammerschmiedová Jindř., č. 110	17. 11.	89 roků	Heřmanovská Ludmila, č. 274	17. 11.	64 roků
Blaháková Helena, č. 16	20. 11.	84 roků	Havelka Miloslav, č. 331	1. 11.	63 roků
Olbrichová Ludmila, č. 175	10. 11.	77 roků	Kyselá Ludmila, č. 226	27. 11.	63 roků
Kobza František, č. 297	28. 11.	77 roků	Suchá Anežka, č. 78	12. 11.	63 roků
Pospíšil Miloslav, č. 284	19. 11.	75 roků	Gregorová Božena, č. 5	3. 11.	62 roků
Richtrová Aloisie, č. 217	19. 11.	74 roků	Wiedermann Jaroslav, č. 89	29. 11.	59 roků
Poštulka Stanislav, č. 340	5. 11.	70 roků	Smékal Miroslav, č. 157	9. 11.	55 roků
Brachtlová Drahoslava, č. 59	27. 11.	69 roků	Táborský Zdeněk, č. 259	5. 11.	53 roků
Berková Liliana, č. 249	22. 11.	69 roků	Kyselý Lubomír, č. 306	8. 11.	53 roků
Libánková Emilie, č. 256	9. 11.	69 roků	Bartoněk Jiří, č. 381	30. 11.	52 roků

Břevenc:

RSDr. Minařík Ladislav, č. 78	4. 11.	80 roků	Matěj Jaroslav, č. 41	27. 11.	58 roků
Poštulka Miroslav, č. 24	14. 11.	61 roků	Dubový Bohuslav, č.64	9. 11.	57 roků
Poštulka Jan, č. 24	15. 11.	59 roků			

**Redakce Šumvaldských novin přeje všem jubilantům do dalších let
pevné zdraví a hojnost životní pohody!**

KULTURA**Vítání občánků**

V neděli 11. října se setkali naši nejmladší spoluobčané Štěpán Jílek, Justynka Trojaková, Anička Polcová, Kristýnka Červinková, Nikolka Ponižilová, Michal Král, Adámek Kolda, Petr Příbyl, Daniel Jáně, Filip Vojáček, Karel Kaňák, Matěj Kantor, Barborka Šenková, Jiří Richter a Honzík Hejný v náručí svých rodičů na slavnostním vítání nových občánků do společenství obce Šumvald. Děti z Mateřské školy secvičily milé vystoupení a jejich recitace zaujala miminka natolik, že až do konce obřadu žádné z nich nezaplakalo.

Přejeme dětem i rodičům pevné zdraví a naplnění všech jejich představ a přání.

(Ivana Smrková, kulturní komise)

Setkání důchodců

V sále Blaháková hostince se v pátek 9. října sešli naši starší spoluobčané, aby se pobavili a zatančili si u příjemných melodií Dua Tylšar. O kulturní program se postarali školáci, kteří předvedli pohádku Červená Karkulka. Na jevišti je pak vystřídal nově vytvořený smíšený pěvecký sbor, který pod vedením Mgr. Šárky Kallerové předvedl pestrou směs hanáckých písniček. V hanáckém nářečí pak pokračovalo i žertovné vyprávění čtveřice účinkujících z litovelské Hanácké ambasády. Věříme, že i příští rok se setkání důchodců bude těšit tak velkému zájmu, jako letos.

(Ivana Smrková, kulturní komise)

Vzpomínka

V těchto dnech se scházíme na hřbitově k uctění památky našich bližních. Ozdobené a osvětlené hroby jsou toho důkazem. Ale ten, který si naši vzpomínku velice zaslouží na místním hřbitově, hrob nemá. Má zde, ale nezapomenutelné dílo v rekonstrukci a obnově kostela sv. Mikuláše. Úsilí, které tato církevní, ale i kulturní památce věnoval, si zaslouží hlubokou vzpomínku všech občanů Šumvaldu. Páter Mgr. Zdeněk Holuša se z této obnovy dlouho netěšil, ani si ji neužil. Proto si na něj vzpomeňme nejen v tyto dny, ale i při každé návštěvě hřbitova a kostela. Teprve čas ukáže jak veliké dílo a oběť Šumvaldu věnoval a tu pomyslnou svíci ať si rozsvítí, kdo ho měl rád ve svém srdci.

(Ing. Vladimír Vepřek)

Hodovní mše svatá

5. prosince se bude v kostele sv. Mikuláše v Šumvaldě konat hodovní mše svatá. Účast na ní přislíbil arcibiskup Graubner i kněží z okolních farností. Čas konání této slavnostní mše svaté bude upřesněn ve vývěsce u kostela.

(Miloslav Dubový st.)

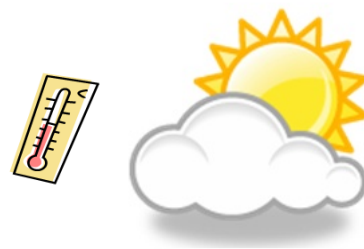
STATISTIKA, ZAJÍMAVOSTI ...

Jaké bylo počasí v říjnu 2009

Říjen byl **jen nepatrně teplejší** než normál. Po velmi teplé 1.dekádě (13,3oC) následovala velmi chladná 2.dekáda (prům. 5,9oC) a třetí dekáda se ze začátku zdála teplou, ale přišlo pár posledních dnů s velmi nízkými teplotami. **Průměrná měsíční teplota 9,05oC** byla jen o 0,15oC teplejší než normál. **Maximum teploty 20,7oC** bylo naměřeno 7.října, tento den byl také **nejteplejším** s průměrem 17,3oC. Na **minimum 1,2oC** poklesla teplota 19. a 31.října, **nejchladnějším dnem** byl 31/10 s průměrem 2,1oC. Říjen měl 2 jasné dny, 10 oblačných a 19 zamračených.

Na srážky byl říjen bohatý, v 18-ti dnech spadlo 97,7 mm srážek, což je 227% normálu (N= 43 mm). **Nejvydatnější denní srážky 23,2 mm** spadly 14.října. Říjen měl 24 dny s mlhou. Větry vanuly převážně západních směrů (20-krát),

(Mgr. Miloslav Makas)

Nezaměstnanost v Uničovském regionu v září 2009

V září 2009 se nezaměstnanost zvýšila o 0,1% V ČR na 8,6%, v Olomouckém kraji o 0,2% na 11,2% a okrese Olomouc o 0,1% na 10,5%.. – **Největší nezaměstnanost** v regionu měla Lipinka 32%, Dl.Loučka 25,0% a Uničov 21,1%, přibližně **na průměru byl Šumvald 19,5%**. **Nejmenší nezaměstnanost** měl Žerotín 8%, Pňovice 8,7%, následovaly Želechovice 14,1%, Medlov 15,3%, Paseka 16,1%, Troubelice 18%, Nová Hradečná 18,9% a Újezd 19%. – **Průměr Uničovského regionu** se v září snížil o 0,2% na **19,6%**.

(Mgr. Miloslav Makas)

N CO Z HISTORIE

Paměti Josefa Šenka - pokračování

Výše důchodu se vypočítala podle odpracovaných pojištěných roků. V zemědělství těm, kteří neměli doklady o pojištění zákonem se započítávaly roky od roku 1946. I v mém případě se mi nezapočítalo 6 roků, o to mám menší důchod. Pro zajímavost, výše starobního důchodu mě byla vyměřena 1611,- Kč. Pro soukromé zemědělce vznikl starobní důchod teprve po dokončení násilné kolektivizace celého zemědělství po roce 1960 a přechod na vyšší typ hospodaření. Nejstarší generace dostávala nízký měsíční důchod 200 až 300 Kč, ani přídatky na děti neexistovaly v JZD, až od roku 1961-2. JZD svým členům začalo platit na dítě do 14ti let 50Kč.

Vždy jsem obdivoval důmyslné uspořádání pásové držby polností. Bylo to typické jen v našem kraji, v blízkém okolí jako v Dlouhé Loučce, v Troubelicích, částečně v Lazcích, Medlově, v Libině i v Mostkově a Třemešku, ještě i ve Štěpánově, ale dále na Hané neměli pozemky zcelené, ale měli pole na různých místech, též na Slovácku a Valašsku měli půdu rozdrobenou. Za první republiky byly snahy scelování pozemků, bylo to finančně nákladné, překazila to hospodářská krize vzniklá po roce 1928.

V těchto krajích se dělilo pole mezi děti, kdežto u nás grunt i s polem dostal většinou nejstarší syn, ale ostatní sourozence musel vyplatit a rodičům odvádět výměnek do smrti. Splnění těchto povinností ho zatěžovalo často po celou dobu hospodaření, ale polnosti musely zůstat vcelku.

Prvního října 1937 jsem nastoupil do dvouleté zimní hospodářské školy Klášter-Hradisko v Olomouci. Byly tam tři budovy zemědělských škol: Dívčí hospodyňská a hospodářská škola, čtyřletá střední zemědělská škola a dvouletá zimní zemědělská škola. Vedle byl školní velkostatek, kde jsme chodili na praxi. Měli jsme vynikající profesory, odborníky rostlinné výroby, živočišné výroby, ochrany rostlin a ekonomie, nejen po stránce teoretické, ale i s dlouholetou praxí, neboť za první republiky než vysokoškolský inženýr zemědělství mohl učit, musel prodělat několikaletou praxi na velkofarmách v Dánsku nebo Holandsku, i v naší republice. Denně jsme jezdili do Uničova na vlak odjíždějící v 6,35 hodin, na kolách i přes celou zimu do 31. března. Jezdil se mnou ještě Vojtěch Krestýn z čísla 14, z druhého ročníku ještě Wiedermann František č. 40, Polc Josef č. 37, Hnilička Bohumil č. 57. Do

druhého ročníku jsme nastoupili 1. října 1939. To už bylo v pohnuté době.

Koncem srpna byla všeobecná mobilizace. Vojsko na hranicích obsadilo pevnůstky, tanky a dělostřelectvo bylo připraveno bránit vlast. Západní mocnosti začaly vyjednávat s Hitlerem, neboť ten dal Československu ultimátum k odstoupení Sudet. Naši to odmítli připraveni se bránit. Anglie a Francie včele s Chamberlainem a Daladierem ve snaze zabránit válce odmítli nám vojenskou pomoc – s Francií jsme měli smlouvu o vzájemné vojenské pomoci včas napadení – a ujednali bez nás odstoupení Sudet Hitlerovi v domění, že Hitlera uspokojí a nebude dál ohrožovat Evropu. Další vývoj ukázal, jak se mýlili. Zabráním Sudet bylo ztíženo dojíždění do Olomouce do školy, proto otec měl bratrance v Olomouci, byl to Julius Marschal, bratr Marschala starosty v Břevenci, tedy Němci, ale měli českou matku sestru mého dědu Josefa Šenka. U těch jsem bydlil, v pondělí ráno jsem jel na kole do Olomouce a v sobotu odpoledne domů. 15. března jsem šel jako obvykle

ráno do školy, ale zůstal jsem na Horním náměstí, neboť tudy už projíždělo německé vojsko, Hitler zabral celou republiku jako výsměch Angličanům a Francouzům, kteří věděli, že před námi sebral Francii průmyslovou oblast Sársko s vyspělým zbrojním průmyslem. 11. března 1938 přepadl Rakousko a připojil si ho k Německu. Západní Evropa jenom nečinně přihlížela. Náměstí bylo plné olomouckých Němců, všichni nadšeně mávali a vítali „osvoboditele“, já ne, proto jsem radši nenápadně odešel, do školy jsem přišel pozdě, byla tam smutná atmosféra, profesorovi Královi tekly slzy při konstatování, že jsme zase nadlouho porobeni. Následné události měly rychlý spád. Po nás ihned napadl Polsko, přestože čerstvou smlouvou jim Hitler zaručil bezpečnost. Proto Poláci, když Hitler zabíral nás, toho využili a zabrali nám Těšínsko, ale dlouho se z něho netěšili. 1.9. 1939 Hitler vtrhl do Polska a 5. 10. bylo Polsko dobyt. 10. 5. 1940 napadl a dobyl Lucembursko, Belgie, Dánsko a severní Francii, které nepomohla ani Maginotova linie vybudovaná proti Německému vpádu. Podle ní, ale ještě vylepšená opevnění byla vybudována u nás. My jsme jich nevyužili, ale využili je Němci proti Sovětské armádě, které dobyly našich hranic stálo mnoho životů, mnoho tanků, fronta se tam značně zdržela. V Sudetech nám Němci vyměnili koruny za Marky 1:8, v Protektorátu byla Marka za 10 Korun. Měli jsme hypoteční dluh v Union bance v Olomouci, pašoval jsem papírové Marky na splácení dluhu přes hranice, německá celnice byla za Uničovem mezi Střelicemi, kurz 10 Kč za 1 Marku byl pro nás výhodný. Bankovky jsem měl různě zašité v podšívce, i v čepici, v botách, dvakrát mě celého vysvlékli, byli velice důslední, nenašli nic, ale až s odstupem času jsem si uvědomil, jak jsem riskoval, Němci trestali přísně. Do školy byl dosazen německý řídící, učitelé odešli do Protektorátu, zůstaly jen některé učitelky. Byla zřízena jedna německá třída, kde donutili chodit děti ze smíšených rodin. Na obecní úřad přišel německý starosta, též německý poštovní. Čechy do armády nebrali, ale na nucené práce do Německa muselo odejít mnoho občanů i děvčata. V hospodářství nechali jen omezený počet pracovních sil, přebyteční byli přiděleni do německých dědin, nebo do

průmyslu. Sebrali nám do armády i koně, učili jsme tahat krávy, i voly, ale hospodářství muselo fungovat, neboť se předepisovaly povinné dodávky obilí, masa, řepy, černý obchod byl přísně trestán, mlýny soukromníků byly zavřeny, mletí mouky na černo bylo znemožněno a trestáno i koncentrákem. My mladí jsme neměli možnost kulturního života. Taneční zábavy, divadla, kina, Sokol, všechno zrušeno. Využívali jsme různých příležitostí v soukromí, například při vyvařování „krédlichu“ se hrálo a tancovalo při harmonice, nebo v menších skupinách, kde byli mladí třeba při gramofonu. Do kina jsme jezdili do Oskavy, do Loučky, samozřejmě německy mluvené. Předělní, když bylo vysoké obilí, odvážili jsme se načerno přes hranice do Červenky, polem mezi Renotami a Dětrichovem. Němci měli v plánu české dědiny vystěhovat, proto začali zabírat hospodářství. U nás jich bylo zabráno přes dvacet, nad nimi byl německý správce, říkali jsme mu dráb. Všechny výrobky se musely odvádět, ale peníze bralo DAG (Deutsche Allgemeine Gesellschaft – Německá všeobecná společnost). Ostatní zemědělci měli nad sebou Bauernführu (vůdce sedláků). Zpočátku ho zastával Frieb Josef, z Břevence, Němec, který se přiznal do Šumvaldu, vzal si jedinou dceru z čísla 53, Boženu Stuchlou. Po čase musel narukovat a místo něho dělal nám Bauernführu Schenk z Dolní Sukolomi, jeho nejstarší bratr měl hospodářství v Dolní Sukolomi a prostřední bratr byl ředitelem Reifeisenky (spořitelny) v Uničově. Byli to naši vzdálení příbuzní, což jsem se dověděl až po osvobození. Při odsunu Němců k nám přišel ten Schenk co hospodařil v Dolní Sukolomi, aby jsme já nebo bratr Sláva zabrali jeho hospodářství. Už v roce 1941 začali Němci vyhánět majitele a jejich rodiny z gruntů a nasadili tam německé občany, říkali jsme jim Tyroláci. Toto neštěstí postihlo 9 rodin, ale jistě by to pokračovalo, měli v plánu celý Šumvald vystěhovat, ale porážka německé armády u Stalingradu a na celé ruské frontě ústup, to zatím zastavili. Vystěhovat se museli do 48 hodin, nic si s sebou nesměli vzít jen osobní věci, narychlo sháněli místo kam se uchýlit, své povozy s koňmi nesměli použít, proto jsme jim pomohli našimi povozy odstěhovat šatstvo,

peřiny, nábytek, palivo. Vystěhování byli: Maitner Hilar č.8, přijali jich Kouřilovi v dolním mlýně číslo 1. Maitner Bohumil č.10, v Dlouhomilově, Štencl Gustav č.11 v Dubicku, Petřík Jan č.168 v Lipince, Axman František č. 90 u tchána Svobody, Hönigschmied č. 92 ve výměnku, Šenk Josef č. 65 ve Střeni (tam mu zemřela manželka, měli čtyři malé děti), Wiedermann Jaroslav č.89 ve Šternberku, kde pracoval v lese, vozil kládí, pod fúrou kládí zahynul. Lachnit František č. 104 byl v Olbramicích, syn Zdeněk byl v koncentráku, zakrátko po návratu z koncentráku (1945) na následky vězení zemřel. Zabrání v DAG byli ještě Filip František č. 9, Dubový Jan 42, Grus Josef č. 26, Unger Vojtěch č. 135, Lachnit Emil č. 133, Krestýn Jan č. 98, Straka Josef toho vypustili neboť měl německou manželku.

Nikdy se nezjistilo podle čeho vybírali na zabrání a vystěhování zrovna tyto rodiny. Všechny potraviny byly na přiděl-potravinové lístky podle počtu osob, soukromé mlýny byly zrušené, nesměly mlet, v provozu byl jenom mlýn v Nové Dědině (na Valši) a „Altů“ mlýn v Dolní Sukolomi, tam měli Němci své úředníky, aby zamezili mletí „načerno“. Soukromé šrotovníky jsme měli zaplombované, jenom tlačení ovsu pro koně bylo povoleno. Prase pro vlastní potřebu muselo být úředně zváženo a podle počtu rodinných příslušníků vypočítaná spotřeba. Byla přesná a přísná evidence stavu dobytka, jak prasat, tak hovězího dobytka. Každý prodej, narození, úhyn se musel hlásit na obci, probíhalo často kontrolní sčítání domácích zvířat, i slepic, husí apod. Všeho bylo nedostatek, všechno bylo na přiděl, což nestačilo, jak v potravinách, oblečení, obuv, textilní zboží, nebylo mýdlo, vyrábělo se různě podomácku, nebyla k dostání vlna na svetry proto se chovaly angorští králíci, i ovečky na vlnu a podomácku se předla, sháněly se staré kolovrátky a šikovné ženy předly vlnu na svetry. Němci na přelomu zimy 1941-42 dělali sbírku svetrů, kožichů pro vojáky u Stalingradu, to byla abnormálně krutá zima, která také způsobila porážku německé ofenzivy v Rusku. Dobře pamatuji tu zimu. Šestého prosince zrovna na Mikuláše náhle do rána byl 16 stupňů mrazu, takže zem byla tak zmrzlá, že se už nemohlo orat.

(Josef Šenk)

Silný Jakub (z Jakobovic)

Za časů roboty žil na rudském zámku vrchnostenský písař, který široko daleko proslul svou ohromnou silou. Jednou v neděli dopoledne přišli na zámek jakubovičtí sedláci, aby se zeptali, kde budou v pondělí orat. Zastali písaře, jak právě zvedá těžké klády složené v rohu dvora a chlubí se svou silou ostatním zámeckým úředníkům. Když písař zahlédl ubohé, zedřené a vychrtlé postavy sedláků, začal se jim pošklebovat a vybízel je, aby zkusili, zvedne-li někdo tolik, co on. Jeden ze sedláků mu odpověděl: „Jsme vyčerpaní těžkou prací a naše strava je chudá. Žije však u nás v Jakobovicích výměnkář Jakub, kterému je pětadevadesát let, a ten zvedne víc jako vy.“ Písař a ostatní úředníci se tomu sice chechtali, zvedavost jim ale nedala a ptali se, kde Jakub bydlí.

A již druhý den přišel pro jakubovického výměnkáře Jakuba dráb, aby se neprodleně dostavil do Rudy na zámek. Když tam přišel, ptali se ho úředníci, je-li pravda, že je tak silný. Jakub odpověděl: „Byl jsem, ale teď nemám co jíst a tak slábnu. Kdybych se mohl aspoň týden dosyta najíst, byl bych

zase silný jako dřív. Pak bych se nebál zápasit s kýmkoliv, třeba i tady s panem písařem“. Zámeční úředníci se ho ptali, co jí nejraději. Jakub požádal o hrách. Dostal celý věrtel s podmínkou, že jej donese do Jakobovic cestou přes vrch Žďár, avšak bez odpočinku. K hrachu dostal přidáno ještě několik šrůtek uzeneho. Jakub oboje hodil do velkého pytle, přehodil jej přes rameno a pomalu kráčel bez zastávky domů.

Za týden se objevil Jakub v zámku a prohlásil, že je připraven k zápasu. Písař si byl jist svým vítězstvím a tropil si z Jakuba jen žerty. V Jakobovi to jen vřelo. A když ho písař několikrát uhodil přes nos, aby ho ještě víc vydráždil, chytil Jakub písaře v půli těla tak silně, že vypustil v Jakobově železném objetí duši.

Jakubovi se za to nic nestalo, protože ho písař sám vyzval k zápasu a vydráždil svými posměšky. Naopak odměnou za vítězství chodil starý Jakub do rudského zámku ještě dvanáct let, až do své smrti, jednou týdně pro hrách.

Poznámka: Pov st zpracovává obdobný motiv jako pov st „Silný Hanuš“. Oproti marškovskému Hanušovi Kühnlvi není jakubovický silný Jakub historicky doložená osoba. (Z rukopisné sbírky severomoravských pov stí, farní archiv Rapotín.)

(podle Miroslava Zapletala upravil Mgr. Miloslav Makas)

ZÁJMŮVÉ ORGANIZACE**Masarykova vatra**

Tak jako loni i letos jsme se opět připojili k obnovené tradici a zapálili jsme Masarykovu vatra.

Tradice Masarykových vater vznikly v roce 1935 (6. března 1935), kdy se dobrovolní hasiči rozhodli u příležitosti 85. narozenin prvního československého prezidenta přejmenovat původní vatra Jana Husa. Druhých vater v roce 1937 už bylo 8 836 s účastí 195 287 hasičů a 1,8 milionů obyvatel. Posledních, třetích vater 6. 3. 1937 se rozzářilo na 10 000. V poválečném období se vatra páliily pouze v roce 1947.

Samotnému zapálení předcházely dvě akce. První z nich byla, ve spolupráci s děvčaty ze SRPŠ, drakiáda. Ta byla doprovázena skoro úplným bezvětřím, a tak byla ve znamení běhání po poli a doufání v to, že se draci vynesou do výšky, ve které by mohl třeba foukat vítr.

Druhou akcí byl lampionový průvod. Protože se v naší obci mnoho let neorganizoval, ani při výročí osvobození, rozhodli jsme se ho zorganizovat při příležitosti zapálení Masarykovy vater. Začátek byl na křižovatce na Troubelice. Potěšilo nás, že se sešlo mnoho lidí (někteří byli tak nedočkaví, že čekali už o hodinu dřív) a mnozí se připojovali i po cestě, a tak na Panský kopec dorazilo něco kolem 300 účastníků. Tam už na ně čekali další, kteří z nejrůznějších důvodů nešli v průvodu. V čele jela naše Avie s elektrocentrálou, aby bylo čím pohánět aparaturu s hudbou. Protože to byla akce hlavně pro děti, byla to hudba vesměs dětská. Po příchodu na kopec jsme odhalili slibované překvapení. Byly to papírové balony – balony štěstí, naplněné horkým vzduchem, v jejichž spodní části byl ohýnek. Ten ohříval vzduch v balonu a ten stoupal a stoupal a stoupal ..... Jak průvod, tak i balony měly velký a kladný ohlas.

Zapálení vater bylo naplánováno na 20:00 v celé republice. Do té doby probíhala zábava, měli jsme občerstvení, pití, prostě pohoda. I počasí vyšlo, škoda jen, že přes den přišlo, a tak bylo pole, na kterém se akce konala rozmáčené. Ovšem, jak jsem se dověděl, tak v okolí jsme měli vatra jen my. Oficiální část akce byla zakončena malým ohňostrojem. Myslím si, že se nám to povedlo a navázali jsme úspěšně na tradici pálení vater.

Na závěr chci poděkovat všem, kteří se podíleli na zabezpečení a zdárném průběhu této akce.

(Martin Solovský, len SDH)

SPORT**Ze střeleckého sportu**

V týdnu od 6. do 9. října uspořádal Hanácký svaz TS v Šumvaldě pro členy střeleckého kroužku **zábovnou střeleckou soutěž** ve střelbě na terče a padací figury. Z plynovkářů zvítězil Zdeněk Bartoněk 328 b. před Davidem Richtrem 327 bodů a Adélou Smékalovou 322 bodů. Ze střelců ze zlamovacím vzduchovk si vedl nejlépe Jan Šléška 282 b. před Davidem Richtrem 253 b. a Tomášem Wiedermanem 217 b. , ze vzduchovk s oporou zvítězil Ondra Solovský 277 b. před Petrem Kantorem 268 b. a Luděkem Dobrozemským 265 b. – Z nováčků byli nejlepší: Jakub Zámečník 224 b., Karolinka Berková 223 b. a Tomáš Krestýn 205 bodů.

(Mgr. Miloslav Makas)

Kopaná SK – starší žáci vedou okresní přebor

M u ž i „A“: Tým se i po odehraných 12-ti kolech drží ve špičce tabulky – **4. místo a skvělých 24 bodů**. Z jasného utkání doma s Vidnavou se nakonec stalo drama se šťastným koncem. Ve 30' jsme vedli 3:0 a neproměnili několik dalších šancí. Hosté snížili na 3:2, vycítili šanci, hra se přiostrčila a rozhodčí udělil 3 červené karty. Bohužel P. Brijar chyběl v dalších třech důležitých zápasech. Vše opět rozhodl střídající M. Lolek, který dal dvě branky během 25 minut na hřišti. Oskavští v domácím prostředí ukázali proč jsou první. Drželi jsme krok pouze v 1. poločase. Domácí dokázali potrestat každou chybu a ve 2. pol. jsme již nic nevytvořili. Byla to však teprve druhá porážka podzimu. Proti Bělkovicím jsme neproměnili v úvodu 2 šance a hosté postupně důrazem a dobrou kombinační hrou převzali iniciativu. Zaslouženě vedli 1. poločas 1:0. Po přestávce se začalo jiskřit a také „červenat“. Po jednom z mnoha oboustranně tvrdých zákroků nedohrál F. Valíček (ČK) a hráč hostů (zranění). Důležitou remízu zachránil J. Trefil. Plný bodových zisk z Haňovic zajistili J. Trefil a J. Prášil. Ti v závěru rozhodli remízový zápas. Paradoxně v době, kdy se domácí marně pokoušeli strhnout vítězství na svou stranu. Do ukončení všech podzimních kol zbývá odehrát jen derby s Medlovem. Ještě jsou na programu předebrávky jara (8.11. doma s Vikýřovicemi a 14.11. ve Zlatých Horách)

4. 10.	Šumvald- Vidnava	5 : 2	(M.Lolek 2, J. Trefil, P. Mencl, P.Veselý)
10. 10.	Oskava - Šumvald	2 : 0	
18. 10.	Šumvald- Bělkovice	1 : 1	(J. Trefil)
25. 10.	Haňovice- Šumvald	1 : 3	(T. Čelůstka, J. Trefil, J. Prášil)

M u ž i „B“: Běčko získalo 6 bodů za vítězná domácí utkání. To znamená posun na solidní **10 příčku (13 bodů)**. Je důležité, abychom dokázali bodovat právě především v domácím prostředí.

3. 10.	Šumvald- Jívová	2 : 1	(O. Kaller, Křivánek)
11. 10.	Vilémov - Šumvald	4 : 2	(Galetka 2)
17. 10.	Šumvald- Náměšť n.H.	2 : 1	(O. Kaller, Novotný)
25. 10.	Střeň - Šumvald	3 : 1	(O. Jabůrek)

S t a r š í ž á c i: Starší chlapci drží skvělou herní i výsledkovou bilanci. Vesměs deklasují soupeře vysokým brankovým přídělem. S velkým přehledem si ale poradili i vyspělými soupeři z čela tabulky. „Výkon podzimu“ dle trenéra P. Dostála předvedli v Haňovicích. Zcela vymazali ze hry kanonýra soutěže Prochásku s 25 brankami a sami dali 2 branky. Zaslouženě jsme nyní na **1. místě okresního přeboru** s 26 body. Zajímavé jsou i další statistické údaje. Z deseti odehraných zápasů jsme pouze 3 hráli doma, proto máme v tabulce pravdy + 17 bodů!!! Druhá Horka n. M. má 24 bodů, ale o zápas víc. K ukončení podzimu zbývá odehrát jediný zápas s Litovlí (doma 1.11.). Na podzim se ještě mají předebrávat dvě jarní kola. Doma s Mladějovicemi (8.11.) a v Doloplazech (15.11.)

10. 10.	Horka n.M.- Šumvald	2 : 2	(P. Maitner 2)
18. 10.	Šumvald- Dub n. M.	8 : 0	(P.Maitner2, P.Kyselý2, D.Kamler 2, M.Cigánek, D.Richter)
25. 10.	Haňovice- Šumvald	0 : 2	(P. Maitner, P. Čamek)
28. 10.	Hněvotín A- Šumvald	1 : 8	(P.Maitner3,M.Cigánek,S.Kryl,P.Kyselý,D.Richter, P.Vepřík)

B e n j a m í n c i: Naši nejmladší pokračovali v turnajovém způsobu soutěže. Z důvodu nepříznivého počasí se odložil turnaj u nás 18.10.

4. 10. v Troubelicích:

Výsledky: Šu – Litovel 1:3, Šu – Lužice 0:5, Šu – Troubelice 0:4 (M. Klein)

Pořadí: 1. Lužice, 2. Troubelice, 3. Litovel, **4. Šumvald**

10.10. v Lužicích:

Výsledky: Šu – Litovel 0:2, Šu – Troubelice 0:1, Šu – Lužice 0:2

Pořadí: 1. Lužice, 2. Troubelice, 3. Litovel, **4. Šumvald**

25. 10. v Litovli:

Výsledky: Šu – Litovel 2:0, Šu – Troubelice 0:1, Šu – Lužice 2:3 (M. Klein 4)

Pořadí: 1. Lužice, 2. Troubelice, **3. Šumvald**, 4. Litovel

28. 10. v Šumvaldě:

Výsledky: Šu – Litovel 1:0, Šu – Troubelice 1:1, Šu – Lužice 0:3

Pořadí: 1. Lužice, 2. Troubelice, **3. Šumvald**, 4. Litovel

(Mgr. Ladislav Vyháněk)

INZERCE

Práce na PC - www.internetjob.cz/kov

Šumvaldské noviny vydává Obecní úřad v Šumvaldě nákladem 300 výtisků. Vydávání povoleno pod. č. MK ČR E 12535.

Příspěvky odevzdávejte vždy nejpozději k 25. dni v měsíci na Obecní úřad v Šumvaldě.

Redakce ŠN, Obecní úřad, 783 85 Šumvald 17, www.sumvald.cz / e.mail: redakceSN@seznam.cz